

SENTÈNCIA 2003-28 DE 16 DE JUNY DE 2003

CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL. Retorn de quantitats percebudes en concepte d'invalidesa-malaltia. PRESCRIPCIÓ DEL DRET A RECLAMAR LA DEVOLUCIÓ. Inaplicació de l'Usatge *Omnes causae*. Aplicació de la Llei General de les Finances Públiques. Termini prescriptiu de tres anys.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2003-01, de 7 de gener de 2003, va desestimar la demanda formulada pel Sr. J.P.V. i va declarar ajustades al dret les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 25 de febrer de 2002 i de 27 de maig de 2002 per les que se li reclamava la suma de 14.844,12 € en concepte de pensió d'invalidesa per malaltia cobrada des del mes de setembre de 1998 fins el mes d'octubre de 2001, tot i que rebaixant la suma a retornar a 14.842,08 €.

2.- Contra la sentència, la representació processal del Sr. J.P.V. va interposar un recurs d'apel·lació en el que addueix que com la raó de la reclamació que li formula la parapública és que durant el període esmentat els ingressos de pensió més salari eren superiors al salari mitjà tingut en compte pel càlcul de la pensió, en no constar que se li paguessin salaris en l'empresa on treballava no té raó de ser la reclamació; al·lega també que per la CASS no és obligatori sinó potestatiu reclamar als assegurats el retorn de les quantitats percebudes indegudament i finalment fa valer l'excepció de prescripció de tres anys, desestimada en la primera instància. En conseqüència, demana la revocació de la sentència i l'estimació de la demanda, amb l'anul·lació dels actes recorreguts.

3.- De l'escrit anterior se n'ha donat trasllat a la representació de la CASS, que el contesta demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs d'apel·lació, adduint que ha quedat provat que el Sr. J.P.V. percebia salaris de l'empresa C.V. S.L., que el sistema de Seguretat Social obliga a l'entitat apel·lada a recuperar dels assegurats les quantitats que no tenen dret a percebre i que el termini de prescripció aplicat per la sentència és correcte, tot i que demana subsidiàriament el de tres anys.

4.- Per providència de 21 de març de 2003 s'ha atorgat a les parts el termini per a formular conclusions, que han evacuat fent les al·legacions adients als seus interessos, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justicia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justicia.

Segon.- Les resolucions administratives que són objecte d'aquest litigi demanen al Sr. J.P.V. el retorn de les quantitats que en concepte de pensió d'invalidesa malaltia ha percebut des del mes de setembre de 1998 fins el mes d'octubre de 2001, i plantejada l'excepció de prescripció parcial d'allò reclamat, la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia la desestima en considerar que en aquest cas no és d'aplicació la Llei General de les Finances Públiques de 19 de desembre de 1996 sinó que entra en joc la prescripció trentenària de l'Usatge *omnes causae*, d'aplicació subsidiària, i basa la seva decisió en que l'import que la Caixa Andorrana de Seguretat Social reclama al Sr. J.P.V. no té la consideració d'un ingrés de dret públic.

Aquesta Sala, en sentència molt recent com la núm. 18-03, de 28 de maig de 2003, ha indicat, respecte del dret de la CASS a reclamar el pagament de cotitzacions, que és d'aplicació el termini de tres anys de prescripció que estableix l'article 7.1.a) de la Llei esmentada. A la mateixa conclusió s'ha d'arribar en el cas d'autes ja que el dret de recuperar dels pensionistes les quantitats que en concepte de pensió han percebut indegudament s'inscriu en el marc dels drets econòmics de les finances públiques i la gestió d'aquests drets mitjançant la corresponent reclamació s'ha de subjectar al mateix termini que la Llei preveu per liquidar els ingressos de dret públic, i més tenint en compte que tant els drets com les obligacions econòmiques de les finances públiques se subjecten a un termini general de prescripció de tres anys, que s'estableix en les diverses disposicions que regulen aquesta institució en el Capítol II de la Llei esmentada.

En conseqüència, cal estimar en aquest punt el recurs d'apel·lació i circumscriure l'àmbit de les resolucions recorregudes al període comprès entre l'any 1999 i el 2001.

Tercer.- L'apel·lant insisteix en que l'article 3 del Reglament d'Aplicació núm. 18 de la normativa de la Seguretat Social preveu que la parapública pot reduir l'import de la pensió si el total mensual que percep el pensionista unit als revinguts obtinguts excedeix del salari mensual mitjà que s'ha tingut en compte pel càlcul de la pensió i que per tant no estableix una obligació sinó una facultat, l'exercici de la qual seria, en aquest cas, desajustada al Dret. Però com molt correctament afirma la sentència, l'interès públic al que es deu l'actuació de la CASS exigeix que aquesta exerceixi les accions oportunes per la salvaguarda dels drets econòmics de les finances públiques, la qual cosa comporta la desestimació d'aquest motiu d'apel·lació.

Finalment, no pot tenir acollida l'argument de que no consta que el Sr. J.P.V. cobrés salaris de l'empresa C.V. S.L., de la qual n'és soci i treballador, quan la percepció del salari ha estat reconeguda per ell mateix en el seu escrit de demanda (foli 5, fonament cinquè).

Quart.- S'imposa l'estimació parcial del recurs d'apel·lació sense que hi hagi mèrits per a una menció especial sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.P.V. contra la sentència número 2003-01, de 7 de gener de 2003, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es revoca en el sentit de que el període al que es contrau la seva obligació de retorn de quantitats imposada en les resolucions objecte d'aquest litigi és el comprès entre l'any 1999 i el 2001, desestimant el recurs en les altres pretensions i sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.